

تحلیل راهبردی توسعه‌ی استعداد‌های ورزشی در آموزش و پرورش تهران

زهرا سادات میرزازاده^۱؛ مهسا مرتضائیان*^۲؛ محمد کشتی دار^۳؛ مهدی طالب پور^۴

۱- استادیار، گروه رفتار حرکتی و مدیریت ورزشی دانشگاه فردوسی مشهد

۲- دانشجوی دوره دکتری رشته مدیریت ورزشی دانشگاه فردوسی مشهد (Email: mahsamor828@yahoo.com)

۳ و ۴- استاد، گروه رفتار حرکتی و مدیریت ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

چکیده این پژوهش با هدف تحلیل راهبردی توسعه‌ی استعداد‌های ورزشی در آموزش و پرورش تهران انجام شده است. این مطالعه از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ ماهیت جز پژوهش‌های توصیفی-تحلیلی و از نظر افق زمانی مقطعی بوده و برای جمع‌آوری اطلاعات از مصاحبه با کارشناسان و مربیان ورزش و برای تدوین استراتژی و بیان نقاط قوت، فرصت‌ها، آرمان‌ها (آینده‌ی مطلوب) و نتایج از مدل تحلیلی SOAR که معمولاً در سطوح بالای مدیریت استفاده می‌گردد، بهره گرفته شد. جامعه‌ی آماری این پژوهش، تمام کارشناسان تربیت‌بدنی آموزش و پرورش مناطق نوزده‌گانه تهران و مربیان استعدادیاب شاغل در کانون‌های ورزشی این سازمان بود و نمونه‌ی آماری تحقیق به صورت تصادفی ۱۷ نفر از این افراد بودند که مصاحبه‌ساختاریافته با آنان انجام شد. سپس پرسشنامه‌ی پژوهش با بهره‌گیری از تجارب جهانی مرتبط تدوین شد و روایی محتوایی آن براساس نظر اساتید مدیریت ورزشی و پایایی آن با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ تایید گردید. نتایج نهایی پژوهش به استخراج ۱۲ راهبرد منجر گردید که آگاهی والدین از ضرورت استعدادیابی ورزشی از سن مناسب و حضور فرزندانشان در محیط‌های یادگیری ورزشی آموزش و پرورش، امکان همکاری گسترده با سایر نهادها به ویژه سازمان ورزش شهرداری به منظور برگزاری جشنواره‌ها و مسابقات ورزشی در مدارس، بهره‌گیری از قابلیت‌ها و ظرفیت‌های انسانی و مالی به منظور توسعه و ارتقای سطح استعداد‌های ورزشی دانش‌آموزان از سن مناسب در هر رشته و استانداردسازی مدل توسعه‌ی استعداد‌های ورزشی به تفکیک هر رشته در آموزش و پرورش به عنوان مهم‌ترین اولویت‌ها شناسایی گردیدند.

کلیدواژه‌ها: تحلیل راهبردی، توسعه‌ی استعدادیابی، ورزش، دانش‌آموزان، آموزش و پرورش.